

اعتراضات معلمان و راهکار آتی برای ادامه مسیر

نادیا کریمی

پنجم آبان ماه هشتاد و شش

امید کجاست تا خود جهان به قرار باز آید ؟
معشوق در زره نره جان توست
که باور داشته باشی
نومید مردم را معادی مقدر نیست
چاووشی امید انگیز توست بیگمان
که این قافله را به مقصد میرساند

سال ۸۶ برای معلمان و فرهیختگان کشور در حالی آغاز شد که بسیاری از فعالین جنبش معلمان در بازداشت و در بند ۲۰۹ تحت بازجویی به سر میبردند .

به بیان بهتر میتوان گفت که سال ۸۶ با اوجگیری درخشنده اعتراضات معلمین آغاز گردیده و تجمعات فرهنگیان به گونه ای سراسری همه معلمان کشور را دربر گرفت .

این تجمعات در شرایطی صورت می گرفت که مشکلات معیشتی معلمان متراکم گردیده بود و پرده برداری از مفاسد اجتماعی نیز موجب شده بود تا صبر و تحمل همکارانمان از دست برود . در واقع میتوان گفت که حرکتهای انتقادی ما تا قبل از این نیز با محدودیت و اعمال فشار مواجه شده بود و این عوامل تا حدودی توانسته بود مانع از اوج گیری اعتراضات گردد، اما خواسته های فرهنگیان، کماکان آتش زیر خاکستری بود که دیر یا زود باید دوباره شعله ور میشد. در تاریخ دهم فروردین ۸۶ تشکل های صنفی فرهنگیان سراسر کشور به منظور بررسی ادامه حرکات اعتراضی خود نشست تشکیل دادند و بعد از این نشست بیانیه ای منتشر کردند که در آن اعلام شده است مبارزات معلمین برای تحقق خواست های خود در سال جدید ادامه خواهد یافت. آنها اعلام کردند که اگر به خواسته هایمان عمل نشود روز ۲۶ و ۲۷ فروردین در مدارس حاضر شده اما درس نمیدهند. اگر باز هم به خواسته شان توجه نشود روز نهم اردیبهشت در مدارس حاضرولی تدریس نمیکنند. در صورت بی توجهی به خواسته آنان روز ۱۲ اردیبهشت در مقابل اداره کل آموزش و پرورش تهران و در هر استان تجمع اعتراضی خواهند داشت . بالاخره در روز ۱۸ اسفند نیز همه معلمان سراسر ایران به تهران و در جلوی مجلس تجمع خواهند کرد در این نشست که به صورت غیررسمی و در خانه یکی از معلمین انجام گرفت ، آنها از سرکوبی معلمان و فرهنگیان در ۸۵/۱۲/۲۳ به عنوان يك فاجعه تاریخی یاد کردند و سرکوبی ها و موج بازداشت های معلمین را به شدت محکوم نمودند.

نگاهی کوتاه به پروسه طی شده ، نشان میدهد که معلمان کشور از يك طرف شاهد تجمعات پرشوه و فراگیری بودند و از طرف دیگر شاهد اعمال فشار های گسترده تری هم بودند.

در خردادماه ، در فرصت تق و لق شدن مدارس و بعد هم تعطیلات تابستان ، صدور احکام ناعادلانه برای معلمان

همچنان ادامه یافت و میتوان گفت که اعمال فشار و محدودیت ها وسیع تر گشت.

- مدیرکل دفتر هماهنگی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری وزارت آموزش و پرورش گفت: حدود ۲۲۶ پرونده در کل کشور در ارتباط با تجمعات اخیر معلمان تشکیل شده است.

- حمود بهشتی لنگرودی مسئول سابق کانون صنفی معلمان تهران چهارشنبه دوم خرداد ۸۶ راهی دادگاه به انقلاب گردید. بهشتی که بارها بخاطر دفاع از حقوق آموزش و پرورش احضار، تهدید و زندان شده است، در اسفند ماه همراه شمار بسیار ی از معلمان عدالت خواه راهی بند ۲۰۹ زندان اوین شده بود. با قید وثیقه آزاد شده بود. با این حال مجددا احضار گردید.

- دوم خرداد ۸۶ چهار نفر از معلمان ایلام حکم انفصال از خدمت داده شد و برای چهار نفر دیگر حکم صادر گردید. آقایان: مختار دوستی نیا، عبدالصاحب ناصری، مهدی مومنی، علی رحیمی اعضای مجمع صنفی معلمان ایلام برای مدت سه ماه حکم انفصال از خدمت دریافت نموده اند.

- رسول بدایعی عضو هیات مدیره ی کانون صنفی معلمان به دادرسی عمومی و امنیت تهران فراخوانده شد. این در حالی است که نامبرده مدتی را در زندان اوین بسر برده و با قرار وثیقه آزاد شده است.

- آقای محمدعلی غلامی دبیر زبان انگلیسی ناحیه ی یک شهرستان کرج به شرکت در تحصن و تشویق معلمان به اعتصاب متهم و احضار گردید.

- روز سه شنبه ۸/خرداد/۸۶ در پی احضاریه ی هیات بدوی سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان، خانم مژگان دبیباج، خانم شرافت و آقایان: حمید مجیری، عبدالرسول عمادی، ستار زارعی و نورالله برخوردار احضار شدند.

- حمید پور وثوق معاون هیات مدیره ی کانون صنفی معلمان ایران به دادگاه عمومی و انقلاب تهران فراخوانده شد. آقای حمید پور وثوق معاون دبیرکل کانون صنفی معلمان تهران نیز به تازگی پس از هفته ها زندانی با وثیقه آزاد شده بود و حکم انفصال از خدمت دریافت نموده بود. با این حال مجدد احضار شد.

- آقای مختار اسدی فرزند حسن دبیر متوسطه ی شهرستان کرج به حکم هیات بدو سازمان آموزش و پرورش شهرستانهای تهران و با امضای آقایان: قربانی، طورانی و پاریاب به خارج از استان تهران تبعید شد.

- خمینی شهر اصفهان ۲۸ تیر ماه ۸۶ - یکی از معلمان فعال در این شهر توسط هیئت بدوی دادگاه حکم اخراج گرفته است. در پی تعلیق و تبعید معلمان در شهر زنجان و ابهر این بار به معلمان حکم اخراج داده اند.

- بانه - ۴ مرداد ۸۶ دو دبیر دبیرستان های این شهر به نام های سیامک مرادی دبیر زبان و ادبیات فارسی و لقمان صداقت دبیر ریاضی از کار بر کنار شدند. در طول سال تحصیلی اخیر چهار نفر از دبیران این شهرستان اخراج شده اند. و این اخراج ها با هماهنگی اداره اطلاعات این شهرستان و نیز هسته گزینش آموزش و پرورش کردستان انجام شده است.

- محمد خاکساری؛ مدیر مسئول نشریه قلم و همسرش در حال حاضر با سپردن ۱۵۰ میلیون تومان وثیقه آزاد هستند. خاکساری درباره قرارهای صادر شده به معلمان گفت: گروهی مانند من و همسر من با سپردن وثیقه آزاد هستند، گروه دیگر فیش حقوقی معادل ۹ میلیون تومان اعتبار سپرده اند که در حدود ۶۸ نفر هستند و ۳۵ نفر نیز در شهر های مختلف وثیقه های سنگین سپرده اند.

- تهران ۲۳ مرداد ۸۶ محمد قدیمی، معلم عضو کانون صنفی معلمان طی حکمی به پنج سال تبعید به استان خراسان جنوبی محکوم شد. به گفته محمد خاکساری؛ عضو کانون صنفی معلمان حکم قدیمی صادر و بهوی ابلاغ شد. همچنین عمادی و دیباجی دو معلم دیگری هستند که به شهر اراک و یک نفر به کهگیلویه و بویر احمد تبعید شده اند.

- خاکساری مسئول قلم معلم اعلام کرد: ۳۹ معلم انفصال از خدمت داشته اند و تا کنون تعداد معلم های تبعیدی به ۱۶ نفر رسیده است. پرونده ۲۲۶ معلم در تخلفات اداری در انتظار حکم است و ۲۶۸ نفر نیز در قوه قضاییه پرونده دارند که برای بخشی از آنها منع تعقیب صادر شده و برای تعدادی دادگاه تشکیل خواهند داد.

در واقع نمونه های ذکر شده بخش کوچکی از واقعیاتی تلخ است که در طی ماههای گذشته بر فرهنگیان فرهیخته کشورمان گذشت و تا کنون نیز ادامه دارد. جرمهایی که برای معلمان، این انسانهای شریف و دردمند مقرر گردیده عموماً از قبیل شرکت در تجمعات اسفند و اردیبهشت ماه گذشته، سخنرانی، تشویش و تحریک اذهان عمومی و ... میباشد. البته این رسم غریبی نیست که در نظر اقتدارگرایان و مسئولان دولت مهرورز!! از بیان خواسته های برحق و مطالبات قانونی و خواست پرداخت مینیمم حقوق و رفع تبعیض و ... به عنوان تشویش اذهان و اقدام علیه امنیت ملی یاد میگردد. اما با وجود تمام این فراز و نشیب های طی شده، جنبش معلمان کشورمان، مسیر درخشانی را طی کرد و فرهنگیان و رهبران این جنبش با شجاعت و همت کم نظیری پیگیر خواسته های همکارانشان گردیدند.

حال با گذشت تنها چند ماه و با شروع سال تحصیلی جدید، سوال اساسی که مطرح میگردد این است که نتیجه این اقدامات چه شد؟ آیا معلمان به خواسته های قانونی و برحقشان دست پیدا کردند؟ آیا دولت پاسخگوی نیازهای مبرم و پایه ای معلمان و بالتبع، سایر اقشار، هست؟ آیا احکام صادر شده و جرمهایی که به ما وارد شده بود، مهر پایانی خورد؟

- به حکم دادگاه انقلاب اسلامی آقایان علی اکبر باغانی رئیس کانون صنفی معلمان ایران- تهران و نورالله اکبری عضو هیات مدیره این کانون هرکدام به ۵ سال حبس محکوم شدند. حبس نامبردگان برای مدت ۵ سال به تعلیق افتاد.

- جلسه ی رسیدگی به اتهامات علی پورسلیمان از متهمان پرونده سازمان معلمان که قرار بود امروز در شعبه ی ۱۵ دادگاه انقلاب تهران برگزار شود، تجدید و به وقت دیگری موکول شد.

- آقای رئوفی که ۱۸ سال سابقه کار در آموزش و پرورش داشته است، به اتهام "تبلیغ علیه نظام" و "عدم التزام و اعتقاد به دین اسلام" از کار برکنار شده است.

- "علی حشمتی"، "محمد توکلی"، "علی صادقی" پس از ۱۱ روز از بازداشتشان و "اسدالله جیرانی"، "جهانگیر سلطانی"، "کیومرث لرستانی" در روز هفتم بازداشتشان، با قرار کفالت از زندان آزاد شدند دلیل بازداشت نامبردگان شرکت در اعتراضات صنفی معلمان ذکر شده است.

- رسول بُدایعی عضو هیات مدیره ی کانون صنفی معلمان ایران- تهران به حکم هیات بدوی شهرستانهای استان تهران به دو سال کسر حقوق به میزان ۱ گروه شغلی (ماهانه ۴۵ هزار تومان) محکوم شد.

- دادگاه انقلاب شهرستان سنندج، طی احضاریه ای یکی از فرهنگیان سنندج به نام حمید ساعدی را احضار کرد. اتهام این فرهنگی سنندجی و نویسنده کرد، اقدام علیه امنیت ملی عنوان شده است.

- دادگاه محمدخاکساری که براساس احضاریه ی پیشین می بایست روز چهارشنبه ۵/مهرماه/۱۳۸۶ در شعبه ی

۱۵ دادگاه انقلاب برگزار شود، بار دیگر به روز ۱۷ / آذر ماه / ۱۳۸۶ شعبه ی ۱۳ دادگاه انقلاب موکول شد.

پاسخ تنها يك كلام است ، خیر. درست است که مسیر بسیار طولانی تا کنون طی شده ، اما به جرأت میتوان گفت که اعمال محدودیتها و فشارهای فزاینده بر علیه معلمان، نه تنها باعث شدت گرفتن انتقادات و اعتراضاتشان نگردیده بلکه در حال حاضر جامعه فرهنگی ایران به نوعی دچار رکود و منزوی شده است . روز سیزدهم مهر ماه از سوی کانونهای صنفی معلمان ، به عنوان روز همبستگی معلمان اعلام شد ، اما حمایت از این روز توسط همکاران به شدت پایین حتی در پایه ها نیز انجام نشد. چرا؟؟

واقعیت غیر قابل انکار این است که پس از سرکوب انتقادات ما از سوی دولت ، و پس از احکام ناعادلانه صادر شده که بسیاری از همکاران را مجبور به ترك دیار و یا خانه نشینی کرده است ، ما شاهد ریزش حامیان این حرکتها میباشیم . در حالی که قشر فرهنگی می بایست به تفکر و جمعبندی از فعالیت های خود پردازد، و حاصل زحمات و رنجهایی که همکاران طی این ماهها متحمل شدند را به نتیجه برساند . اگر ما توانستیم تجملات موفق با شرکت اکثریت همکاران، و پشتیبانی چشمگیر، در وحدت و انسجام ماکزیمم، داشته باشیم، چرا نتوانیم آن را تکرار کنیم؟ قطعا تا همین جا باید به جامعه فرهنگی در این روزهای سخت دست مریزاد و خسته نباشید گفت اما نکته قابل توجه و در واقع راهکار آتی برای ادامه مسیر ، انسجام و اتحاد تك تك ما در استمرار اعتراضات است .

همه ما باید به خاطر داشته باشیم که هنوز زخم «بازنشستگی اجباری» درمان نشده است ، هنوز بار تبعید و انفصال روی دوشهایمان سنگینی میکند ، هنوز طعم تلخ اخراج و وثیقه را حس میکنیم اما آنچه مسلم و بدیهی میباشد پتانسیل نهفته در ما به عنوان نقش بلاجایگزین در آموزش الفبای آزادی و شرافت است. يك سویی ما با سایر اقشار از جمله کارگران و دانشجویان میتواند در دسترسی به خواسته های مشترك ، بسیار سازنده و سرنوشت ساز باشد . با اتحاد و همدلی خواهیم توانست این صفحه را نیز ورق زده و بیگمان به روشن ترین وجهی به پایان ببریم ، همکاران دوستان ، در شرایط فعلی همراهی و اتحاد ما بیش از هر چیز راهگشا و کارساز خواهد بود .

نادیا کریمی / آبان ماه ۱۳۸۶